

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/231/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201353
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1020201353.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Kučerárovej, PhD., v právnej veci žalobkyně: A. B. C. D., advokátka, so sídlom E. X/X, XXX XX F. – G. H. C. G., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, zastúpená: alianciaadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Vičkova 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 36 679 771, proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpený: JUDr. Eva Bušová, advokátka, so sídlom Tobručka 6, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I. ODS – 28/2019:2086/2018 zo dňa 26.05.2020, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodnutie I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory sp. zn. I. ODS-28/2019:2086/2018 zo dňa 26.05.2020 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Na podklade návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 03.06.2019 (ďalej len „návrh“) bol proti žalobkyni podaný návrh na začatie disciplinárneho konania na tom základe, že vykonávajúcu advokáciu ako konateľka spoločnosti s ručením obmedzeným alianciaadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Vičkova 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 36 679 771 vo veci zastupovania klienta COOP PRODUKT SLOVENSKO, so sídlom Mliekarenská 10, 824 92 Bratislava, IČO: 00 168 637 (ďalej aj „spoločnosť COOP“), v spore žalobcu I. J. K., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, C. H. X, F. proti žalovanému COOP PRODUKT SLOVENSKO, Mliekarenská 10, 824 92 Bratislava, IČO: 00 168 637, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenej pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 8C/25/2009 a Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2Co/53/2017, nesprávne informovala svojho klienta, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/53/2017-506 zo dňa 25.10.2017 bol doručený dňa 15.12.2017, hoci tento bol doručený dňa 14.12.2017, svojho klienta v e-maile zo dňa 20.12.2017 nesprávne poučila, že lehota na podanie dovolanie uplynie až dňa 15.02.2018, v dôsledku čoho klient podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/53/2017-506 zo dňa 25.10.2017 (ďalej aj „rozsudok Krajského súdu v Bratislave“) oneskorene, dňa 15.02.2018. V návrhu bolo konštatované, že na uvedenom skutkovom základe sa mala žalobkyňa dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o advokácii“), pretože porušila povinnosti advokáta uložené jej v § 18 ods. 1 Zákona o advokácii,

§ 18 ods. 2 Zákona o advokácii, § 18 ods. 3 Zákona o advokácii a § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku.

2. K návrhu sa žalobkyňa vyjadrila podaním zo dňa 25.06.2019, v rámci ktorého kategoricky nesúhlasila s tým, že by porušila povinnosti uvedené v Zákone o advokácii a v Advokátskom poriadku a zhrnula argumentáciu, ktorou poukazovala na to, že sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

3. Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory sp. zn. DS VII.-27/2019:2086/2018 zo dňa 27.09.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bola žalobkyňa oslobodená spod návrhu, pretože bolo ustálené, že skutok nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát žalovaného dospel k záveru že žalobkyňa nenaplnila všetky obligatórne znaky disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát sa stotožnil s obranou žalobkyne, že konala nezavinene vo vzťahu k poskytnutiu informácie o poslednom dni na podanie dovolania a žalobkyňa vykonala všetky opatrenia, aby zamestnanci advokátskej kancelárie boli dôsledne poučení o svojich povinnostiach, a to nielen ústne, ale aj písomne. Pri vynaložení obvyklej starostlivosti, spoliehajúc sa na trojitú kontrolu overovania dátumu doručenia písomnosti, poskytla informáciu o lehote na podanie dovolania klientovi s tým, že po odovzdaní všetkej dokumentácie na jeho žiadosť nemala možnosť ďalej kontrolovať procesný postup po podaní dovolania. Konaniu žalobkyne tak nebolo možné pričítať zavinenie, keďže vedieť nemala a nemohla, že môže ohroziť záujmy klienta poskytnutím informácie, o ktorej nemohla pri vynaložení obvyklej starostlivosti predpokladať, že je nesprávna, navyše s akcentom na odovzdanie príslušnej písomnej dokumentácie klientovi, čo zmarilo možnosť overiť poskytnuté informácie s tým, že pri podávaní dovolania klientom tento disponoval spisom, z ktorého bolo možné overiť poskytnuté informácie.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala predsedníčka revíznej komisie žalovaného odvolanie zo dňa 09.12.2019, v rámci ktorého navrhla, aby odvolací disciplinárny senát prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že žalobkyňu uzná za vinnú a uloží jej disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) Zákona o advokácii vo výške 520,00 eur.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

5. I. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory vydal rozhodnutie sp. zn.: I. ODS – 28/2019:2086/2018 zo dňa 26.05.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobkyňu uznal za vinnú zo skutku uvedeného v návrhu, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 Zákona o advokácii, pretože porušila povinnosti uložené jej v § 18 ods. 1 Zákona o advokácii, § 18 ods. 2 Zákona o advokácii, § 18 ods. 3 Zákona o advokácii a § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku. Podľa § 56 ods. 6 Zákona o advokácii odvolací disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho previnenia a zároveň bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 580,00 eur.

6. Odvolací orgán akceptoval skutkové zistenia prvostupňového orgánu a uviedol, že otvorenou otázkou zostala otázka zavinenia, t. j. zodpovednosti advokáta za výsledok jeho postupu vo vzťahu ku klientovi a táto bola ťažiskom aj odvolacieho konania. Odvolací orgán, vzhľadom na osobnosť žalobkyne, priebeh skutkového deja a skutočnosť, že v advokátskej kancelárii, v ktorej pôsobila, aplikovali opatrenia, aby k porušeniu či ohrozeniu chráneného záujmu klienta „byť riadne a včas informovaný“ nedošlo, vylúčil možnosť úmyselného zavinenia či vedomej nedbanlivosti. Naopak, odvolací orgán uviedol, že nevedomá nedbanlivosť je vybudovaná na povinnosti a súčasne i možnosti predvídať, že spôsobenie poruchy alebo ohrozenie záujmov, v predmetnom prípade chránených Zákonom o advokácii, môže nastať. Zložka vedomostná tu je vyjadrená len ako povinnosť a možnosť vedieť, nie ako skutočná vedomosť rozhodujúcich skutočností. Zavinenie z nedbanlivosti je vybudované na zložke vedomostnej (intelektuálnej), t. j. psychickom vzťahu previnilca k podstatným skutočnostiam, ktoré zakladajú disciplinárny delikt a zároveň na zachovaní potrebnej miery opatrnosti, ktorá je určovaná spojením objektívneho a subjektívneho hľadiska pri predvídaní následku.

7. Odvolací orgán následne konštatoval, že objektívne hľadisko vyžaduje spravidla rovnakú (obvyklú) mieru opatrnosti, ktorá je v spoločnosti ustanovená alebo uznávaná. Aj tú existujú výnimky – vyššia miera opatrnosti sa vyžaduje u niektorých skupín osôb, podľa povahy povolania alebo zamestnania –

rozsah vyplýva z osobitných právnych predpisov alebo ide o tzv. lege artis, vo forme interných predpisov a zavedených postupov daných profesií (Advokátsky poriadok). Nadväzujúce subjektívne hľadisko je individuálna miera opatrnosti, ktorá sa považuje za potrebnú a ktorú je schopný vynaložiť práve ten, o ktorého zodpovednosť ide. Ide o subjektívne hľadisko, ktoré je u každého človeka iné a je dané znalosťami a skúsenosťami, duševnými a telesnými schopnosťami a možnosťami.

8. Odvolací orgán konštatoval, že samotná žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 25.06.2019 uviedla, že v rámci kategorizácie právnej zodpovednosti patrí zodpovednosť advokáta do verejnoprávnej oblasti kam sa o. i. zaraďujú aj disciplinárne delikty porušujúce pravidlá vyžadujúce zvýšenú disciplínu v profesijnom konaní vojakov, advokátov, lekárov a i. Odvolací senát mal za to, že žalobkyňa si uvedomovala požiadavku na vyššiu mieru opatrnosti u advokátov, ako aj to, že za porušenie povinnosti pri konkrétnom výkone advokácie vo vzťahu ku klientovi zodpovedá práve len konajúci advokát. Pracovníci advokátskej kancelárie plnia predovšetkým úkony spojené s výkonom advokácie, teda produktom, ktorý reprezentuje konkrétneho advokáta, resp. advokátsku kanceláriu nielen voči klientovi, ale aj verejnosti.

9. V predmetnej veci zlyhanie ľudského faktora ukázalo, že chybnému zápisu nezabránil ani domnelý trojstupňový systém kontroly. Za nedostatok / pochybenie u žalobkyne však odvolací senát považoval to, že pri poskytovaní informácie klientovi o konci lehoty na podanie dovolania z jej strany sa neuplatnila vyššia miera opatrnosti, i keď sa jednalo o lehotu, ktorú nemožno napraviť. Nebola využitá ani posledná šanca na nápravu pri odovzdávaní spisu klientovi dňa 09.01.2018. Vo vzťahu k disciplinárnemu opatreniu odvolací senát konštatoval vyššiu závažnosť charakteru porušenej povinnosti, čo pomeroval s nižšou mierou zavinenia v kontexte s postupom klienta a následku porušenia povinnosti. Žalobkyňa sa do času rozhodovania nedopustila žiadneho disciplinárneho previnenia, v konaní plne spolupracovala a podľa odvolacieho senátu je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval, a preto prerokovanie disciplinárneho previnenia ako uloženie disciplinárneho opatrenia považoval odvolací orgán za postačujúce. Nad rámec odvolací senát konštatoval, že vyššia miera opatrnosti advokátov sa musí uplatniť aspoň pri všetkých tzv. nevratných lehotách a právnych úkonoch, ktoré nemožno opakovať či konvalidovať. Nebezpečenstvo však hrozí aj pri nesprávne zapísanom termíne pojednávania, ktoré pri absencii advokát a klienta môže skončiť aj kontumačným rozsudkom.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobkyne

10. Žalobkyňa podala na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu vo veciach správneho trestania zo dňa 23.09.2020 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalobkyňa v žalobe zhrnula konanie pred žalovaným na oboch stupňoch rozhodovania a následne si uplatnila žalobné body.

11. Žalobkyňa zhrnula skutkový dej, ktorý predchádzal a nasledoval po domnelom spáchaní disciplinárneho deliktu a uviedla, že v advokátskej kancelárii je za preberanie pošty, ako aj za ostatné aktivity zodpovedný sekretariát – jednalo sa o jednu z hlavných pracovných náplní sekretariátu. Samotní advokáti do tohto procesu vôbec nevstupujú, pretože do advokátskej kancelárie prichádzalo denne niekoľko desiatok poštových zásielok a nebolo možné, aby tento proces zastrešoval alebo dozoroval advokát, pretože by nerobil nič iné, len kontroloval spracovanie pošty. Každý zamestnanec sekretariátu bol pri nástupe na pozíciu poučený o tom, že (i) došlú poštu je potrebné opečiatkovať pečiatkou doručenia s aktuálnym dátumom doručenia a zapísať v ten deň, kedy je doručená, (ii) došlú poštu zapisovať do knihy došlej pošty s uvedením dátumu doručenia a (iii) došlú poštu naskenovať do elektronického súboru a uložiť na disk. V čase doručenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave bola na sekretariáte pani F. E. D., ktorá uviedla ako dátum doručenia deň 15.12.2017, pričom však v skutočnosti bol doručený o deň skôr, t. j. 14.12.2017. Tento zapísaný dátum nikto neoveroval a spoločnosť COOP bola informovaná o tom, že rozsudok bol doručený dňa 15.12.2017, a teda, že lehota na podanie dovolania, ktoré zamýšľala pripravovať žalobkyňa, je najneskôr do 15.02.2018.

12. Prvotná informácia spoločnosti COOP o poslednom dni na podanie dovolania však nebola žalobkyňou poskytnutá s úmyslom, že klient si bude sám pripravovať dovolanie a musí ho podať do 15.02.2018, ale bola poskytnutá s úmyslom informovania klienta len o časových rámcoch na prípravu dovolania zo strany žalobkyne, teda, že nebudú ohrozené Vianoce a Nový Rok 2018 potrebnou súčinnosťou zo strany klienta pri podaní dovolania, a tak budú môcť byť napr. štandardne čerpané

dovolenky. V čase zaslania informácie o doručení rozsudku sa žalobkyňa dôvodne a oprávnene domnievala, že dovolanie bude pripravovať ona, pretože vo všetkých prípadoch, v ktorých zastupovala spoločnosť COOP, boli vždy všetky procesné úkony vykonávané žalobkyňou ako právnym zástupcom, a nikdy predtým nenastal prípad, že by si klient dovolanie pripravoval vo vlastnej réžii.

13. Následne žalobkyňa uviedla, že spoločnosť COOP si dňa 09.01.2018 vyžiadala zapožičanie spisového materiálu, pričom však neinformovala advokátsku kanceláriu, že zamýšľa ukončiť právne zastupovanie. Súčasťou spisového materiálu bola aj obálka, v ktorej bol doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave, na ktorej bol čitateľný dátum doručenia, a to 14.12.2017. Neskôr však spoločnosť COOP odvolala plnomocenstvo, čo jednoznačne potvrdila spoločnosť COOP aj v liste zo dňa 28.08.2018, v ktorom uviedla, že aj keď v čase podania dovolania už netrvalo právne zastúpenie, nezbavuje to advokáta zodpovednosti v dôsledku skôr podaného nesprávneho poučenia o lehote na podanie tohto dovolania. Na podklade uvedeného žalobkyňa uviedla, že disciplinárna zodpovednosť podľa § 56 ods. 1 Zákona o advokácii vyslovene vyžaduje preukázanie zavinenia, či už úmyselného (priamy alebo nepriamy úmysel) alebo nedbanlivostného (vedomá, nevedomá nedbanlivosť).

14. Žalobkyňa uviedla, že konaním klienta bola uvedená do omylu, že zapožičiava spis klientovi dočasne a následne po vypovedaní plnomocenstva už nemala možnosť korigovať prvotnú rámcovú informáciu overením presného dátumu doručenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave v spise z obálky, ako sa to štandardne dialo pri prípade dovolaní aj v iných prípadoch.

15. Žalobkyňa namietla závery napadnutého rozhodnutia, pretože dňa 09.01.2018 nemala dôvod korigovať nápravu prvotnej informácie o konci dovolacej lehoty, a to z dôvodu, že sa dôvodne a oprávnene domnievala, že zapožičaný spis sa jej vráti a dovolanie bude podávať žalobkyňa. Prvotná informácia o konci dovolacej lehoty bola podaná len ako základná rámcová informácia pre klienta, v akých časových horizontoch bude potrebné pripraviť zo strany žalobkyne dovolanie, avšak vypovedaním zastupovania klient prevzal celú a úplnú právnu zodpovednosť ako za včasné podanie, tak aj za vecné odôvodnenie podaného dovolania.

16. Žalobkyňa uviedla, že predpokladom spáchania disciplinárneho previnenia advokáta podľa § 56 ods. 1 Zákona o advokácii je zavinené porušenie právnej povinnosti advokátom a na podklade skutkového stavu je podľa žalobkyne potrebné dospieť k právnemu záveru, že žalobkyňa zavinené neporušila (či už omisívne alebo komisiívne) žiadnu svoju povinnosť, nenaplnila preto subjektívnu stránku disciplinárneho deliktu a nemohla byť disciplinárne potrestaná. Žalobkyňa si voči klientovi splnila všetky povinnosti do času trvania právneho zastupovania, ako aj do 15 dní od jeho ukončenia.

17. Podľa právneho názoru žalobkyne, žalobkyňa ani nemohla vedieť, že klient – spoločnosť COOP pod zámienkou zapožičania si kompletného spisu, úplne a definitívne odníme žalobkyňi tento spis a následne neumožní žalobkyňi, ako vo všetkých predchádzajúcich prípadoch, spísať a podať kvalifikované podanie (v predmetnom prípade dovolanie) v mene klienta. Klient – spoločnosť COOP v dostatočnom časovom predstihu disponoval v spise všetkými informáciami na podanie včasného a kvalifikovaného dovolania prostredníctvom svojich právne vzdelaných zamestnancov. Spoločnosť COOP v dostatočnom časovom predstihu prevzala plnú zodpovednosť za podanie dovolania a práve pre chýbajúce relevantné okolnosti nevedomej nedbanlivosti žalobkyňa nemala a nemohla svojim konaním spôsobiť akékoľvek porušenie alebo ohrozenie svojich povinností vo vzťahu ku klientovi.

18. Žalobkyňa tak mala za to, že všetky popísané dôvody žaloby preukazujú nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to podľa § 191 ods. 1 písm. c) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

19. Nesprávne právne posúdenie veci vidí žalobkyňa v tom, že žalovaný nesprávne kvalifikoval konanie žalobkyne ako nevedomú nedbanlivosť. Podľa názoru žalobkyne nemala a ani nemohla ako vedieť, že si klient pod zámienkou zapožičania si kompletného spisu, úplne a definitívne odníme žalobkyňi spis a neumožní jej spísať a podať dovolanie. Klient tak disponoval všetkými informáciami na podanie včasného a kvalifikovaného dovolania a v dostatočnom časovom predstihu prevzal plnú zodpovednosť za podanie dovolania.

IV.

Vyjadrenie žalovaného
Ďalšie podania účastníkov konania

20. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.12.2020, v ktorom uviedol, že odvolací orgán správne posúdil vec a pred svojim rozhodnutím dostatočne zistil skutkový stav. Žalovaný sa s napadnutím rozhodnutím a jeho závermi stotožnil a odkázal na jeho obsah. Žalovaný žalobu nepovažoval za dôvodnú, pretože napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so Zákonom o advokácii a Advokátskym poriadkom, a preto navrhol žalobu zamietnuť.

21. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa zaslala repliku zo dňa 11.01.2021, v rámci ktorej zotrvala na svojej žalobnej argumentácii.

22. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

V.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

23. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA - 2S/231/2020.

24. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby, ako aj z hľadísk uvedených v § 195 písm. a) až e) SSP, keďže žaloba je správnu žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

25. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 13.11.2024, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

26. Na pojednávaní predstúpil právny zástupca žalobkyne, ktorý zotrval na svojej žalobnej argumentácii, ako aj právny zástupca žalovaného, ktorý taktiež odkázal na svoje predchádzajúce tvrdenia.

27. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 18 ods. 1 Zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

30. Podľa § 18 ods. 2 Zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

31. Podľa § 56 ods. 1 Zákona o advokácii, disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

32. Podľa § 56 ods. 4 Zákona o advokácii, disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

33. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku SAK, advokát je povinný riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní vecí a posielat' klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

34. Úlohou správneho súdu bolo na podklade žalobných bodov preskúmať zákonnosť a správnosť postupu žalovaného, a to vo vzťahu k tomu, či žalovaný ako odvolací orgán správne právne posúdil skutok, ktorý sa žalobkyni kládol za vinu, a teda, keď uznal žalobkyňu za vinnú z disciplinárneho previnenia, keďže vzhliadol nevedomú nedbanlivosť žalobkyne.

35. Správny súd v prvom rade uvádza, že porušenie povinností daných Zákomom o advokácii a stavovskými predpismi musí byť subjektívne zavinené. V rámci disciplinárneho konania voči advokátom sa neuplatňuje objektívna zodpovednosť za následok. Porušením môže byť tak konanie, ako aj opomenutie (nečinnosť) advokáta. Z uvedeného vyplýva, že disciplinárne možno postihnúť najmä tie konania advokátov, ktoré súvisia s poskytovaním právnych služieb podľa Zákona o advokácii. Každý správny delikt je nutné objasňovať s ohľadom na všetky znaky jeho skutkovej podstaty. Jedným z týchto znakov je subjektívna stránka spočívajúca v zavinení (úmysel / nedbanlivosť). Aj Zákon o advokácii pri vymedzení skutkovej podstaty disciplinárneho deliktu podľa § 56 ods. 1 vymedzuje skutok ako zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory. Z uvedeného je zrejmé, že subjektívna stránka skutkovej podstaty tohto správneho deliktu spočívajúca v zavinení je aj jeho pojmovým znakom. Preto je povinnosťou správnych orgánov rozhodujúcich vo veci spáchania tohto správneho deliktu vysporiadať sa vo svojich rozhodnutiach okrem iného aj s otázkou zavinenia (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Asan/8/2020 zo dňa 27.10.2021).

36. Postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorú treba chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady viažuce sa na právnu erudovanosť, schopnosť vedieť pracovať s inými, chápať ich problémy až po vonkajšie prejavy advokáta. Na to nadväzuje aj svedomitosť a čestnosť pri využívaní všetkých právnych prostriedkov na presadzovanie záujmov klienta. Od advokáta sa očakáva, že ak má presadzovať záujmy klienta vystupovaním priamo pred rôznymi orgánmi a súdmi alebo prostredníctvom ním vyhotovených písomností, bude to na úrovni stavu, ktorý advokát reprezentuje.

37. Správny súd uvádza a nespochybnila to ani žalobkyňa, že zo strany žalobkyne došlo k tomu, že klientovi – spoločnosti COOP bola poskytnutá nesprávna informácia o tom, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol doručený dňa 15.12.2017, hoci tento bol doručený dňa 14.12.2017. Uvedenú skutočnosť a súvisiaci skutkový stav nenamietol ani žalovaný a ani žalobkyňa, a preto uvedené nepovažoval správny súd za sporné. Podstatným bolo, či týmto konaním došlo zo strany žalobkyne k spáchaniu disciplinárneho previnenia.

38. Žalovaný uznal žalobkyňu za vinnú z dôvodu nevedomej nedbanlivosti. K danému správny súd uvádza, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením spočíva v prítomnosti alebo absencii vôľovej zložky. Pri zavinení z nedbanlivosti spočíva rozdiel v tom, že pri vedomej nedbanlivosti páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. U subjektu, ktorý pácha priestupok, správny delikt alebo disciplinárny delikt z nevedomej nedbanlivosti, je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Podmienky zodpovednosti sú ustanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t.j. vedieť mal a mohol (k tomu pozri

rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/256/2010 zo dňa 08.02.2011 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/1/2017 zo dňa 30.05.2018).

39. S odkazom na vyššie uvedené východiská a s prihliadnutím na skutok, za ktorý bola žalobkyňa uznaná za vinnú z disciplinárneho opatrenia, správny súd uvádza, že skutok je vymedzený spôsobom, kedy žalovaný uznal žalobkyňu za vinnú na tom základe, že ... „nesprávne informovala svojho klienta, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/53/2017-506 zo dňa 25.10.2017 bol doručený dňa 15.12.2017, hoci tento bol doručený dňa 14.12.2017, svojho klienta v e-maile zo dňa 20.12.2017 nesprávne poučila, že lehota na podanie dovolania uplynie až dňa 15.02.2018, v dôsledku čoho klient podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/53/2017-506 zo dňa 25.10.2017 oneskorene, dňa 15.02.2018.“ V rámci disciplinárneho konania je práve výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým sa disciplinárne obvinený uzná za vinného podstatnou skutočnosťou, od čoho sa následne odvíja aj samotné odôvodnenie. Žalobkyňa tak nebola uznaná za vinnú výlučne z dôvodu poskytnutia nesprávnej informácie o doručení rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ale aj z dôvodu, že práve z dôvodu tejto nesprávnej informácie podal klient dovolanie oneskorene (jednalo sa tak o príčinnú súvislosť). Žalovaný tak uznal žalobkyňu za vinnú nielen z poskytnutia nesprávnej informácie, ale aj z jeho priameho následku – oneskoreného podania dovolania zo strany spoločnosti COOP.

40. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správny súd uvádza, že žalovaný sa venoval právnomu posúdeniu nevedomej nedbanlivosti, avšak výlučne k nesprávnemu zápisu dátumu doručenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave a oznámeniu tohto nesprávneho zápisu doručenia klientovi. Žalovaný sa však na základe ním uvádzaných východísk žiadnym spôsobom právne nevysporiadal s tým, že bola žalobkyňa uznaná za vinnú na tom podklade, že práve z dôvodu poskytnutia tejto nesprávnej informácie podal klient dovolanie oneskorene. Žalovaný sa tak nezaoberal spojitou poskytnutia nesprávnej informácie a podania dovolania oneskorene, a to aj napriek tomu, že vo výroku napadnutého rozhodnutia dal tieto dve skutočnosti do priamej príčinnej súvislosti.

41. Žalobkyňa tak dôvodne v žalobe namietla, že spoločnosť COOP v dostatočnom časovom predstihu disponovala v spise všetkými informáciami na podanie včasného a kvalifikovaného dovolania prostredníctvom svojich právne vzdelaných zamestnancov, a teda, že spoločnosť COOP v dostatočnom časovom predstihu prevzala plnú zodpovednosť za uskutočnenie predmetného právneho úkonu (podanie dovolania) riadne a včas. Keďže predmetné podanie uskutočnila priamo spoločnosť COOP a nevyužila pri tom služby advokáta, výlučne spoločnosť COOP zodpovedala za obsahovú, formálnu i časovú náležitosť realizovaného podania. Žalobkyňa najneskôr od 20.01.2018 neniesla žiadnu právnu zodpovednosť za následné právne úkony. V danom prípade nešlo ani o prípad neodkladného úkonu, vo vzťahu ku ktorému ešte môže mať predchádzajúci advokát určitú mieru zodpovednosti a vo vzťahu ku ktorému je povinný klienta upozorniť na potrebu realizovať daný úkon a ak klient neprijme iné opatrenie, je advokát povinný realizovať daný úkon v zákonom stanovenej lehote po ukončení právneho zastúpenia (napr. § 22 ods. 5 Zákona o advokácii). Práve pre chýbajúce relevantné okolnosti nevedomej nedbanlivosti, pokiaľ ide o samotné podanie dovolania u žalobkyne, žalobkyňa nemala a nemohla svojim konaním spôsobiť porušenie alebo ohrozenie svojich povinností vo vzťahu ku klientovi, ktoré sa jej kladú za vinu, t.j. oneskorené podanie dovolania. Zo strany žalovaného nebol totižto žiadnym spôsobom právne posúdený priamy následok poskytnutia nesprávnej informácie o doručení rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo strany žalobkyne v čase, kedy jej zastúpenie ešte trvalo, a oneskoreného podania dovolania, za ktoré už z vecného, ale i časového hľadiska zodpovedala spoločnosť COOP, resp. jej zamestnanec alebo člen s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 49 ods. 1 SSP). K daným súvislostiam úplne absenteje právne posúdenie žalovaného.

42. Na podklade vyššie uvedených východísk správny súd súčasne uvádza, že nebolo spochybnené, že (i) žalobkyňa odovzdala klientovi 09.01.2018 kompletný spisový materiál, a teda od tohto dátumu žalobkyňa nedisponovala spisovým materiálom, vrátane originálu doručky k rozsudku Krajského súdu v Bratislave, (ii) spoločnosť COOP oznámila žalobkyňi odvolanie plných mocí, a to ku dňu 20.01.2018 a (iii) spoločnosť COOP si dovolanie podala vo svojej vlastnej réžii bez využitia služieb advokáta. Na základe uvedeného skutkového sledu (ktorý zo strany žalovaného nebol spochybnený) je tak potrebné súhlasiť so žalobkyňou, že žalobkyňa od 09.01.2018 nedisponovala kompletným spisovým materiálom a s týmto spisovým materiálom disponovala spoločnosť COOP a jej právne kvalifikovaní pracovníci. Správny súd má za to, že od 09.01.2018 plynule pokračujúc od 20.01.2018, kedy došlo k formálnemu ukončeniu právneho vzťahu medzi žalobkyňou a spoločnosťou COOP, spoločnosť COOP prevzala plnú

zodpovednosť za stav v konaní. Tu správny súd uvádza, že spoločnosť COOP mala objektívne spisový materiál u seba väčšinu času, počas ktorej plynula lehota na podanie dovolania. S uvedeným skutkovým stavom sa žalovaný žiadnym spôsobom právne nevysporiadal a nevyhodnotil zodpovednosť / zavinenie žalobkyne vo vzťahu k oneskorenému podaniu dovolania.

43. Správny súd k danému uvádza, že uvedenú situáciu možno prirovnať k situácii, kedy by namiesto spoločnosti COOP neprevzal spisový materiál jej zamestnanec alebo člen s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, ale iný advokát. Je otázne, či by aj v takom prípade mal podľa žalovaného niesť zodpovednosť za oneskorené podanie dovolania novým advokátom predchádzajúci právny zástupca. Žalobkyňa, ktorá nedisponovala spisovým materiálom (aj keď poskytla nesprávnu prvotnú informáciu) nemala objektívnu možnosť realizovať podanie včas. Nový právny zástupca, ktorý by disponoval spisovým materiálom po značnú časť lehoty na podanie dovolania, by bol povinný overiť si doručenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave a podať dovolanie včas a nie odvolávať sa na prvotnú informáciu žalobkyne. Obdobne aj zamestnanec alebo člen spoločnosti COOP s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa bol zodpovedný za včasné podanie dovolania. Uvedeným príkladom chcel správny súd upriamiť pozornosť na to, že je právne významné, aby sa žalovaný vysporiadal s následkom poskytnutia nesprávnej informácie na oneskorené podanie dovolania, a to najmä v prípade, keď bola žalobkyňa na uvedenom základe uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia. Vo vzťahu k žalobkyňi sa žalovaný týmito právne významnými súvislosťami v rámci svojho právneho posúdenia nezaoberal, čo spôsobilo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

44. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto napadnuté rozhodnutie s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa žalovaný, viazaný právnym názorom správneho súdu vyjadreným v tomto rozsudku, dostatočne vysporiada so všetkými okolnosťami, ktoré majú vplyv na disciplinárnu zodpovednosť žalobkyne – a teda, v prípade, ak žalobkyňu uzná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia, dostatočne jasne a zreteľne ozrejmi svoje myšlienkové pochody tak, aby boli právne udržateľné a dostatočne právne vyhodnotí zavinenie žalobkyne k celému konaniu, ktoré jej bude kladené za vinu.

45. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnej žalobkyňi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

46. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť na Správny súd v Bratislave v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a/ a § 145 ods. 2 písm. c/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej

veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).